

Uafhængighed uden Forbundsraadets Samtykke, har den ikke ment at kunne tage den tyske Indsigelse til Følge.

Den højtærede Udenrigsminister begyndte jo sin Tale i Formiddags med at fremhæve, at Regeringen ønskede og maatte ønske den tresidede Traktat gennemført. Dette er jo kun i Konsekvens af hele den Holdning, den højtærede Regering fra første Færd har indtaget overfor dette vigtige mellemfolkelige Spørgsmaal, og det svarer fuldstændig til den Bestemmelse, der findes i Suverænitets-Traktaten mellem de allierede og associerede Magter og Danmark af 5. Juni 1920 i Paris, hvor de allierede Magter selv har givet en autentisk Fortolkning af Versailles-Traktatens Artikel 114, 2det Stykke, idet densiger, at den her afsluttede Traktat ikke paa nogen Maade indeholder en Præjudicering af de særlige Aftaler, ved hvilke de allierede og associerede Magter forbeholder sig i Forstaaelse med Danmark og Tyskland at ordne alle de Spørgsmaal, der opstaar ved den nævnte Overdragelse, saaledes som det er forudsat i Versailles-Traktatens Artikel 114, 2det Stykke. Det er en Bestemmelse, der findes i en Traktat, som ogsaa bærer Danmarks Underskrift, og det er en Selvfølge, at den højtærede Regering i Overensstemmelse med denne Udtalelse i Traktaten af 5. Juni i Fjor vil fastholde Ønsket om Gennemførelse af den tresidede Traktat, og jeg forstaaer den højtærede Udenrigsministers Udtalelse saaledes, at han vil lade sig det være magtpaaliggende at anvende alle de diplomatiske Midler, der staar til Danmarks Raadighed, for at gennemføre Traktatudkastet, saa vidt dette overhovedet er muligt.

Men som det ogsaa fremgik af den højtærede Udenrigsministers Tale, er der en Mængde Spørgsmaal, hvis Løsning ikke taaler Opsættelse. Det er en Mængde Spørgsmaal, som fra første Færd overhovedet ikke har henhørt under den tresidede Traktat, og som aldrig har været gjort til Genstand for direkte Forhandling mellem Danmark og de allierede og associerede Magter. Det er Spørgsmaal som Militærinvalidereuten, Pensionisternes Forhold, Dobbeltbeskatningen, kort sagt alle de mange andre Spørgsmaal, den højtærede Udenrigsminister saa indgaaende omtalte i sin Tale. Den højtærede Udenrigsminister fremhævede meget rigtigt, at disse Spørgsmaal kræver en snarlig Løsning, at de maaske ikke er saa overordentlig vigtige for mange Mennesker, men at de er af vital Interesse og Betydning for de Mennesker, hvem de gælder. Heri har den højtærede

Udenrigsminister utvivlsomt Ret, og derfor er det ogsaa rigtigt, at der nu skrides til Forhandling mellem Danmark og Tyskland om alle disse Spørgsmaal, af hvilke saa vidt mig bekendt ogsaa de fleste udtrykkelig af de allierede og associerede Magter er henviste til at være Genstand for direkte Forhandling mellem Danmark og Tyskland. Dette gælder jo saaledes i allerhøjeste Grad Spørgsmaalet om de vigtige sociale Forsikringer, der falder ind under Fredstraktatens Artikel 312, og som paa Forhaand overhovedet ikke kan gøres til Genstand for Forhandling mellem Danmark og de allierede og associerede Magter, men i Henhold til Fredstraktatens egen Bestemmelse skal løses ved Forhandling mellem de direkte interesserede Parter, Danmark og Tyskland.

Den højtærede Udenrigsminister kom i Slutningen af sin Tale ind paa hele den Kampagne, der for Tiden føres i tyske Blade mod vort Land paa Grundlag af fejlagtige Fremstillinger og vildledende Paastande, og han sluttede sig her ganske til den Opfattelse, der for nogle Dage siden med fuld Føje gjordes gældende i en redaktionel Artikel i „Heimdal“, hvori der bemærkedes, at hele denne Kampagne aldeles ikke tog Sigte paa at forebygge Misgreb og Fejlgreb, men tværtimod kun kunde betegnes som Udslag af en Ophidselsestendens, en Ophidselse, der kun kunde vanskeliggøre de forestaaende Forhandlinger mellem de to Stater. Dette er jo beklageligvis rigtigt. Forholdet er utvivlsomt dette, at der ved hele denne Kampagne skabes en Sindsstemning, som kun kan paavirke de Forhandlinger, der nu forestaar, skadeligt.

Den højtærede Justitsminister har jo meget indgaaende svaret paa anden Del af den Forespørgsel, det ærede Medlem Hr. Rode i Gaar rettede til den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Justitsminister, og det forekommer mig, at jeg sjældent har set, at Paastande er blevet optrevet i den Grad og deres Uholdbarhed blottet i den Grad, som det her skete gennem den indgaaende Dokumentation, den højtærede Justitsminister forelagde for dette høje Ting. Det vil vist være gaaet alle dette høje Tings Medlemmer paa samme Maade, vi har formentlig alle følt, at her talte den højtærede Justitsminister, som han meget rigtigt sagde, ikke paa Partiet Venstres Vegne, men som den officielle Repræsentant for den danske Statsmagt, som den Mand, der paa Embeds Vegne var kaldet til at sprede og tilbagevise hele den Kampagne, som her var iscenesat fra tysk Side. Det